

OKNO

měsíční zpravodaj farností Kunštát a Sebranice

říjen 2005

Na úvod

Věřte, nevěřte, ale v nově pozlacené věžní makovici skončilo krom všech těch vzácných dokumentů a starých listin i první číslo našeho farního zpravodaje.

Vytisknout jej o pár dní později..., připravili bychom budoucí generace jistě o mnoho. Jak jinak by se kupř. dozvěděly, že při zahájení přípravy biřmovanců v roce 2005 se podávaly na farním dvoře grilované klobásky nebo že se k 1. 9. 2005 změnilo telefonní číslo Farního úřadu? Jediným zdrojem pro zvědavé badatele bude naše OKNO.

Inu, nejlepší by bylo, kdyby tu makovici někdo sundal a otevřel tak za padesát let - to mně bude osmašedesmát. Hned bych hnal vnučata do Informačního centra na výstavu, aby viděla, jací jsme byli kabrnáci.

Jenže tak brzy to asi nebude. Kříž a makovice jsou dobře pozlacené, věžní kopule je potažena měděným plechem, který jen tak nezrezaví a kovové žaluzie se tam nahoře měnily loni. Takže, proč by tam kdo lezl? Vlastní slávy se prostě zažívat nedočkáme. M. L.

Událost měsíce

Událostí číslo jedna v měsíci říjnu je bezesporu farní shromáždění. Protože se jedná o věc v životě církve poměrně novou a my zde v Kunštátě ji budeme prožívat teprve potřetí, rád bych znovu připomněl její smysl a význam.

Klíčová slova k rozšířování smyslu farního shromáždění jsou: „**spolupráce, spoluzodpovědnost a spoluúčast**“. Je nutné, abychom se definitivně rozloučili s představou farnosti jako díla jednoho muže – faráře. Stejně tak by se postupně měla vykořenit z naší mysli představa, že farnost je někým (farářem) duchovně spravována a že zde mezi farářem a farníky existují vztahy typu dodavatel – odběratel. Avšak bylo by velkým omylem si na základě předchozích dvou vět myslet, že služba kněze je zbytečná. Naopak, jeho služba ve farnosti je naprosto nezastupitelná. To je křesťanům obvykle jasné a považují to za samozřejmost. To, co nám ale není tak zcela jasné a zřejmé, je skutečnost, že každý pokřtěný je částí církve, a proto za ni nese svůj díl zodpovědnosti a má se na jejím životě podílet těmi dary, které od Boha dostal.

Farní shromáždění je místem, kde se může každý farník vyjádřit k životu farního společenství a přinést svoje postřehy, nápady či připomínky k jednotlivým oblastem života farnosti. Tento úkol každého křesťana je stejně tak důležitý jako nezastupitelná role kněze ve farnosti.

Z toho vyplývá, že farní shromáždění tedy není nějaký nadstandard (děláme něco navíc, co vlastně nemusíme), ale opravdová nutnost pro autentický život farnosti.

Tuto nutnost také zcela otevřeně zdůrazňuje i kodex církevního práva, který velmi pěkně a naléhavě připomíná: „*Všichni křesťané mají povinnost a právo spolupracovat na tom, aby se boží poselství spásy stále více dostávalo ke všem lidem ... křesťané mají právo, dokonce někdy i povinnost ... sdělit pastýřům církve své potřeby, přání, mínění o věcech týkajících se prospěchu církve ... a mají právo s tímto míněním seznámit i ostatní věřící.*“ Privilegovaným místem takového vzájemného společného dialogu a naslouchání Božímu vedení je právě farní shromáždění.

Zvu všechny, kteří chtějí spolupracovat a chtějí mít spoluúčasť na životě farnosti v neděli 9. 10. 2005 v 17h do farního sálu. Program farního shromáždění by měl vypadat následovně:

1. Farnost očima statistiky
2. Generální oprava kostela
- rozsah prací, finanční přehled
3. Plán života farnosti
4. Radosti a těžkosti uplynulého roku
- diskuse

Závěrem považuji za dobré vyřknout svá očekávání od farního shromáždění. Nejenom mnoho nových postřehů a podnětů, ale skutečné nesení pastorační spolupodpovědnosti, která může být mnohdy vyjádřena přijetím konkrétních úkolů. Zároveň může farní shromáždění poskytovat knězi jakousi zpětnou vazbu - ať již kladnou či zápornou - která mu může lépe pomoci rozlišit správnost některých aktivit.

Svatý Pavel často ve svých listech mluví o svých spolupracovnících, kteří mu pomáhali v šíření evangelia. Přeji si, aby se na nás naplnila jeho slova, která napsal ve třetí kapitole listu Korintským: „... *jsme spolupracovníci na Božím díle*“.

Pavel Kafka, farář

Zpětné zrcátko

Druhý zářijový víkend byl co do událostí značně nabitý. V následujících člancích se ohlížíme jednak za návštěvou asi desítky nevidomých lidí, kteří spolu s doprovodem bydleli v několika rodinách naší farnosti a jednak za zahájením přípravy biřmovanců-teenagerů, jež se konalo na farním dvoře. Třetím ohlédnutím se pak vrátíme na samý začátek září, kdy se někteří z nás vypravili do Žďáru nad Sázavou na pouť rodin.

Noví přátelé

Oslovila mě výzva našeho faráře otce Pavla a nabídla jsem ubytování dvěma členům křesťanského sdružení AVE, jež je tvořeno převážně lidmi s vadou zraku.

Když jsme se synem Jirkou jeli v pátek 9. 9. do kostela, věděla jsem jen, že u nás budou ubytováni manželé Wilkovi. Byla jsem pěkně nervózní, protože jsem se nikdy nesetkala s nevidomým člověkem a tak jsem přemýšlela, jestli jim vše bude vyhovovat. Manželé Wilkovi mi byli od prvního spatření velmi sympatičtí. Po příchodu domů nejprve paní provedla svého manžela naším domem, vysvětlila mu cestu a upozornila ho na všechna možná úskalí. Potom se oba osvěžili a posilnili po dlouhé cestě a zbyla také chvílka, abychom poseděli a trochu blíže se seznámili. Hosté byly unavení, a tak jsme se po 9. hodině rozešli do hajan.

V sobotu ráno čekalo naše hosty setkání s přáteli na faře a připravený program, a tak jsme se sešli až k obědu. Po obědě jsme opět poseděli, pan Wilke nám ukázal a vysvětlil Brailovo slepecké písmo a dozvěděli jsme se něco více o sdružení AVE. Potom nás manželé opustili a vydali se společně se svými přáteli na výlet do Jeskyní Blanických rytířů do Rudky. Setkali jsme se zase až na koncertě v kostele. Koncert na mě velmi zapůsobil, chvílemi jsem poslouchala se zatajeným dechem, abych tu krásu nerušila. Výkon všech účinkujících byl - vzhledem k tomu, že pocházejí z různých koutů naší vlasti a sejdou se jen několikrát do roka - obdivuhodný. Po koncertě jsme strávili příjemný večer s ostatními rodinami a jejich hosty na faře, kde bylo pro všechny připraveno bohaté občerstvení. V příjemné atmosféře jsme poseděli a asi po dvou hodinách jsme se vrátili domů a krátce poté šli spát.

V neděli ráno jsme společně vyrazili na mši. Po návratu jsme se vydali na procházku na kopec Milenka, sešli jsme dolů ke koupališti a potom zpět domů. Škoda, že bylo dopoledne zamračeno a výhled do daleka nebyl moc jasný. Přesto byli Wilkovi s procházkou spokojeni. Po obědě jsme ještě poseděli, vyměnili jsme si emailové adresy a naši hosté se připravili na zpáteční cestu. Doprovodila jsem je ještě k autobusu, kde jsme se srdečně rozloučili.

Wilkovi jsou velice skromní a milí lidé. Chvíle, které jsme spolu prožili, zůstanou dlouho v naší paměti. Našli jsme nové přátele a věřím, že naše setkání nebylo poslední.

Eva Kameníková

V neděli 11. 9. se konalo ve dvoře...

Na prvním setkání náctiletých biřmovaců se sešli povětšinou známí lidi a s těmi ostatními jsme se rychle seznámili při hře na představení. Byl mezi námi také pan farář a několik dalších dospělých, kteří mu s přípravami budou pomáhat. Byl pro nás přichystán zábavný program, párky a kofola, a po celé odpoledne nás doprovázela hudební skupina TIME OUT.

Byli jsme rozděleni na dvě skupiny (asi po deseti) a soutěžili v nejruznějších disciplínách. Tak např. každá skupina si vylosovala jedno písmeno abecedy a naším úkolem bylo shromáždit na jedno místo co nejvíce věcí začínajících právě na toto písmeno. Podmínkou bylo nepoužívat přitom násilí (vytrhávat parkety, vyndávat z oken sklo atd.). Rozdíl mezi skupinami byl od počátku velmi značný a nebylo pochyb, že zvítězí ta s číslem 2. Tak se také stalo. Mezi každou soutěží nám zahrála kapela TIME OUT a tak smutek skupiny číslo 1 nebyl tolik hluboký.

A na závěr trocha kritiky. Myslím, že kapela poskládaná z kluků studujících Biskupské gymnázium v Letovicích nebyla špatná. Podle mého se všem líbila a nejvíc nás potěšilo, že jsme si mohli se skupinou zahrát a zazpívat.

Po náročných úkolech jsme se vrhli na párky a kofolu - množství dle libosti. Takže o potravu bylo dobře postaráno.

Každý, kdo tam byl, si odnesl něco s sebou v paměti, jelikož tohle se nestává každý den.

Mirek Vitoul, 9. třída, biřmovanec

Pouť rodin ve Žďáře n. Sázavou

V sobotu 3. září se konala již 2. pouť rodin v areálu kláštera ve Žďáře nad Sázavou. Protože jsme byli přítomni i loňskému úvodnímu setkání, věděli jsme, co tato pouť s sebou přináší, a proto jsme rádi přijeli i na 2. ročník. Organizátoři zaměřili pro tento rok pozornost jak na rodiny, tak i na farnost.

Pouť byla zahájena v 10.00 hodin pontifikální mší svatou, kterou celeburoval brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle. V jeho promluvě nás oslovila myšlenka, že rodina, ale i farnost je pro nás Božím darem. A jsme před Bohem zodpovědní, jak s tímto darem zacházíme...

Po mši svaté byl prostor na setkání s přáteli, rodinami, s těmi, se kterými jsme se léta neviděli.

Právě těchto setkání s druhými si asi nejvíce ceníme, protože je klid na povykládání a nejsme svázáni časem. Po celý den pak probíhaly na různých místech areálu kláštera soutěže pro děti v různých věkových kategoriích. Nejvíce se dětem líbila střelba z luku. Na hlavním pódiu se střídali hudební skupiny, pro dospělé byla možnost zúčastnit se workshopů na téma výchovy dětí. Pro všechny účastníky byl zpříístupněn zdarma vstup do zámeckých prostor. V jedné části zámku byla otevřena výstava historických klavírů. Dále jsme mohli navštívit významné poutní místo - kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře. Tato barokní stavba, kterou navrhoval architekt Santini, byla v roce 1994 zařazena do Seznamu světového kulturního dědictví UNESCO. Program byl velmi pestrý a ještě navečer byla možnost navštívit koncert barokní hudby nebo koncert s černošskými spirituály.

Kolem čtvrté hodiny odpoledne jsme se hromáždili u hlavního pódia na závěrečné požehnání.

Při vstupu do areálu každý účastník poutě měl možnost na barevné srdíčko papíru napsat jméno a prosbu za farnost, ze které přijel. Při požehnání byl otci biskupovi předán do rukou papírový řetěz složený z těchto srdíček s prosbou, aby i on ve svých modlitbách pamatoval na všechny ty prosby napsané v řetězu. Měl délku několik desítek metrů v počtu asi 1100 kusů srdíček (ne všichni poutníci stihli tuto aktivitu zaregistrovat, odhad všech zúčastněných byl kolem 2000) a tímto řetězem jako bychom byli všichni vzájemně symbolicky propojeni.

Domů jsme se rozjížděli všichni naplnění radostí z krásně prožitého dne. Přispělo k tomu skvělé počasí i velmi příjemná atmosféra, která byla cítit na každém kroku. Rádi bychom touto reflexí z poutě rodin pozvali všechny na další ročník, který by se měl konat opět první sobotu v září na stejném místě, ve Žďáře nad Sázavou. Stojí to za to!

rodina Líkařova

Představujeme vám

Charitní pečovatelská služba Oblastní charita Blansko

Velice rádi se vám představujeme. Jsme Charitní pečovatelská služba působící pod Oblastní charitou Blansko.

Prostřednictvím týmu zaškolených pečovatelek vám pomůžeme ve Vaší domácnosti. Pomoc poskytujeme zejména seniorům, nemocným a zdravotně postiženým, kteří dávají přednost domovu před sociálním zařízením nebo domovem důchodců. Službu poskytujeme v obcích okresu Blansko. Na vaše přání vám rádi zprostředkujeme i návštěvu kněze.

Formou poskytované pomoci je především donáška obědů přímo do domu, pomoc s domácími pracemi, osobní hygienou (popř. vyprání osobního prádla), donáška nákupů a léků nebo doprovod k lékaři. Dále zajišťujeme zapůjčení rehabilitačních a kompenzačních pomůcek. Uvedené služby poskytujeme za úhradu dle vyhlášky MPSV ČR č.182/1991 Sb. starým, nemocným a zdravotně postiženým klientům. Koupele v domácnosti klientů provádíme zdarma.

Od začátku svého působení v r. 2000, kdy tyto služby na Kunštátsku využívala asi jen necelá desítka spoluobčanů, se naše klientela značně rozrostla. V této oblasti se v současnosti staráme přibližně o 50 klientů, z toho donášku obědů zajišťujeme pro 35 spoluobčanů.

Kontakt na nás:

**Anna Kalová, telefon: 516 410 825,
mobil: 737 230 852.**

Pod Oblastní charitou Blansko rovněž působí odborný zdravotní personál (zdravotní sestry), který navštěvuje nemocné a poskytuje jim služby jako např. převazy ran, rehabilitace po úrazech, apod.

Marie Kotoučková

Sebráno v Sebranicích

Au pair v kostele

Prožít nedělní mši svatou společně s dětmi není nic jednoduchého. Děti láká velký prostor k procházce, andělíček v kapli se dá tak snadno pohladit a právě když je největší ticho, tak se Vaše dítě rozhodne sdělit něco velmi důležitého.

Proto jsme radostí uvítali možnost hlídání dětí během mše svaté. Naším ratolestem se věnují Alena a Eva, které si s nimi malují, vyprávějí jim příběhy, hrají hry a plní různé úkoly. Vždy před začátkem mše svaté si vezmou děti do zákristie a jsou tam s nimi až do okamžiku, kdy mají děti před sebou nejdůležitější úkol a sice přinášení obětních darů. Když se na některé nedostane, jsou z toho velmi smutné a často ukápné i slzička. Na konci mše svaté pan farář prohlédne všechny výtvořky dětí a odmění je nějakou sladkostí.

Ludmila Štanclová

K článku ještě připojujeme pozvání, které napsaly Alena a Eva:

Milé děti,

Každou neděli je pro Vás v zákristii sebranickeho kostela připraveno setkání se skřítkem Sedmíráskem. Budeme si společně povídat a hrát. Moc se na Vás Těšíme.

Alena Juřeková a Eva Graciasová

Co nás čeká

- farní úřad má od 1. 9. 2005 nové telefonní číslo 604 53 84 82.
- **příprava bířmovanců se koná každý pátek na faře od 19.15h. Kromě pátku 28. 10.**
- farní shromáždění se koná ve farním sále v neděli 9. 10. v 16h. Zvání jsou všichni farníci.
- **pravidelné čtvrtéční adorace budou bývat od čtvrtka 6. 10. od 19 do 20 h. Během adorace je příležitost ke svaté zpovědi.**
- Památka zemřelých je ve středu 2. 11. Mše svatá bude Na Lipce v 18h.

OKNO - měsíční zpravodaj farností Kunštát a Sebranice
Vydává Římskokatolická farnost Kunštát, náměstí ČSČK 98, 679 72 Kunštát
Telefon: 604 538 482, e-mail: rkf.kunstat@biskupstvi.cz, www.farnost.kunstat.com
NEPRODEJNÉ